

KIERNOWAĆ (1) *vb impf*

inf ki(e)rnować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Preparować proch strzelniczy w taki sposób, aby stanowił on drobne, zbite grudki, ziarenka (z niem. kernen): lecz tho trzebá wiedzieć: iż do dział y hakownic/ trzebá ij [proch] Itánowić y źiárnić (zową to kiernowác) BielSpr 73.

KW